

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 15 lipca 1920 r.

o wydawaniu bezpośrednich nakazów rekwizycyjnych przez władze wojskowe (uzupełnienie ustawy z dnia 28/X 1919 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr. 86 poz. 470 z roku 1919).

Art. 1. Artykuł 6 ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 28/X 1919 r. (Dz. Ust. № 86 poz. 470) ma opiewać następująco:

Zażądanie świadczeń wojennych następuje w drodze nakazów rekwizycyjnych wydanych przez właściwe urzędy administracyjne na podstawie zapotrzebowań wystawionych przez władze wojskowe w myśl art. 7 gdzie władze rządowe administracyjne jeszcze nie są zorganizowane, zażądanie świadczeń nastąpić może na zasadzie nakazów rekwizycyjnych władz wojskowych za pośrednictwem urzędu gminnego.

W razie nagłej a gwałtownej potrzeby przysługuje władzom wojskowym, każdorazowo do tego upoważnionym przez Ministra Spraw Wojskowych prawo bezpośredniego wydawania nakazów rekwizycyjnych wszystkim osobom fizycznym i prawnym, posiadającym jakiegokolwiek przedmioty potrzebne dla celów zaopatrzenia armji i obrony Państwa.

W tym wypadku powinien jednak Minister Spraw Wojskowych porozumieć się uprzednio z zainteresowanym Ministrem i wysłuchać jego opinji co do właściwości zarządzenia rekwizycji danego przedmiotu oraz właściwości w stosunku do danej kategorii osób. W razie niezgodności opinji, rozstrzyga Rada Ministrów.

W tym wypadku nie ma zastosowania przepis art. 2 ustawy z dnia 11/IV 1919 r. Dz. P. P. № 32 poz. 264 o potrzebie oznaczania i ogłaszania drogą rozporządzenia przedmiotów, podlegających rekwizycji, a urzeczywistnienie owych nakazów rekwizycyjnych należy do własnego zakresu działania władz wojskowych, które winny zawiadomić o tem władze administracyjne.

Wydane zarządzenie rekwizycyjne podane być musi bezzwłocznie Radzie Obrony Państwa do wiadomości.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

W. Grabski